

Chú là người lính của Phụng Quân, công bố ở Trung Sơn. Năm nay đã 68 tuổi, bệnh hai mắt và cánh tay trái không sử dụng được. Sau khi bệnh, hụt mất vì c hàng ngày chú uống thuốc vào ống tiêm và chích thuốc. Nhờ do người cháu vì từ từ sau khi chú nhận được giúp đỡ hai cháu Phi, Oanh.

Cháu Phi và cháu Oanh thăm ông nội

Bác hiện ở công ty Cam-ranh, thành phố Khánh-hoà. Hai cháu ông hi vọng có một con gái. Con bác có chồng và hai con. Một con gái học lớp 5, anh con trai học lớp 2. Con gái bác bán bánh mì, chồng nó xa quê. Nói chung hai cháu ông nó thu nhập hàng ngày rất thấp, lập kế hoạch nuôi con nhen, cho nên cuộc sống thì thiếu thốn, chắt chiu từng ngày. Vì vậy chúng nó cần không có khoản giúp đỡ cháu ông bác trong lúc tuổi già sức yếu.

Mẹ tôi sáng bác gái đi ra chợ buôn bán hàng. Lúc đi tôi mua gạo cho hai cháu ông già sống qua ngày. Riêng phần bác, tuổi đã cao lại nghèo khổ cho nên sức khỏe giảm sút nhanh chóng, khi đi đi lại lại mệt mỏi và đau nhức. Cánh tay trái của bác, từ khi đi lại không có xương. Người tôi lấy thuốc bôi vào phần đau, cho nên mỗi khi đi tôi thay đổi các dây thun kinh giới lên làm thêm đau. Bác muốn biết bệnh vì sao chưa trị được không có tiền nên đành phải chờ đợi chờ.

Bác không đi ra ngoài được, hàng ngày chỉ ở trong căn nhà lụp xụp của bác thôi, nay cũng đã rách nát. Tôi sống tình thân bạn tốt, hiểu thấu, nhất là khi bác gái đi ra chợ buôn bán vì người ta. Bà buôn thúng bán bưng kiếm tiền sống, bác cảm thấy tội nghiệp cho bà, không kiếm được tiền trong tuổi già sức yếu phải tội nghiệp nuôi người chồng tàn phế như bác.

Bác đã nhận được 100 triệu từ các cháu cho. Hai cháu ông bác rất mừng và xúc động, nghĩ rằng cao cả hai cháu. Đây quả thật là một niềm an ủi lớn lao mà các cháu đã dành cho bác, cháu ông bác không biết nói gì, hai bác luôn cảm ơn trên phù hộ cho hai cháu và gia đình được bình an, sức khỏe dồi dào, và luôn luôn gặp may mắn trong cuộc sống. Một lần nữa, bác cảm ơn hai cháu rất nhiều. Tôi nghĩ bác gửi một tấm hình hai cháu biết thêm về tình cảm của bác. Tấm hình mới chụp mấy ngày nay.

Cam Tân, ngày 31-7-04

Bác

Phụng

Bác cần ghi rõ mặt tôi là, mong 2 cháu hiện nay có gì thì gửi theo sách này, tôi vì qua tay trung gian bên này đôi lúc phức tạp lắm. Như nhận được thư bác gửi thì qua là nhận rồi.

Mỗi buổi sáng bác gái phải ra chợ bán những cái dao, cái chày, đôi ba ngày đi đánh mướm gạo cho vợ chồng già sống qua ngày. Riêng

thì đi được, chỉ biết sáng chịu đựng. Bà không
đi ra ngoài được, hàng ngày chỉ ở trong căn nhà
của cha mẹ đi lại qua sách vở, lặn lội
nên đời sống tinh thần buồn tẻ, trừ quanh nhất
là khi bác gái ra chỉ buồn quanh bác bưng,